

BMP-0790-1-10/2017/PS

Warszawa, dnia 19 lipca 2017 roku

BIURO RZECZNIKA PRAW OBYWATELSKICH	
WPL.	2017 -07- 2 1
ZAL.	NR

Pan

Adam Bodnar

Rzecznik Praw Obywatelskich

Szanowny Panie Rzeczniku,

w nawiązaniu do wystąpienia z dnia 22 czerwca 2017 roku (sygn. VII.7050.1.2016.MM) w sprawie *zapewnienia bezpieczeństwa osób podczas korzystania ze zbiorników wodnych* uprzejmie przedstawiam, co następuje.

Stosownie do art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. *o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych* (t.j.: Dz. U. z 2016 r., poz. 656 z późn. zm.) podmiotami odpowiedzialnymi za zapewnienie bezpieczeństwa osobom pływającym, kąpiącym się lub uprawiającym sport i rekreację na obszarach wodnych są: 1) dyrektor parku narodowego lub krajobrazowego – na terenie parku narodowego lub krajobrazowego, 2) podmiot (osoba fizyczna, osoba prawna, jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej) prowadzący działalność w zakresie sportu lub rekreacji – na terenie, na którym prowadzona jest działalność w zakresie sportu lub rekreacji, 3) właściwy miejscowo wójt (burmistrz, prezydent miasta) – na pozostałym obszarze.

W ramach realizacji obowiązku zapewnienia bezpieczeństwa na obszarach wodnych zarządzający obszarem wodnym odpowiada m.in. za:

1) dokonanie, we współpracy z Policją i działającymi na danym terenie podmiotami uprawnionymi do wykonywania ratownictwa wodnego analizy zagrożeń, w tym identyfikacji miejsc, w których występuje zagrożenie dla bezpieczeństwa osób wykorzystujących obszar wodny do pływania, kąpienia się, uprawiania sportu lub rekreacji;

2) oznakowanie i zabezpieczenie terenów, obiektów i urządzeń przeznaczonych do pływania, kąpienia się, uprawiania sportu lub rekreacji na obszarach wodnych;

3) prowadzenie działań profilaktycznych i edukacyjnych dotyczących bezpieczeństwa na obszarach wodnych, polegających w szczególności na: a) oznakowaniu miejsc niebezpiecznych, b) objęciu nadzorem, we współpracy z Policją i podmiotami uprawnionymi do wykonywania ratownictwa wodnego miejsc niebezpiecznych, w tym miejsc zwyczajowo wykorzystywanych do kąpieli, c) uświadamianiu

zagrożeń związanych z wykorzystywaniem obszarów wodnych, w szczególności prowadzeniu akcji edukacyjnych wśród dzieci i młodzieży szkolnej;

4) informowanie i ostrzeganie o warunkach pogodowych oraz innych czynnikach mogących powodować utrudnienia lub zagrożenia dla zdrowia lub życia osób;

5) zapewnienie warunków do organizowania pomocy oraz ratowania osób, które uległy wypadkowi lub są narażone na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia.

Wśród zarządzających obszarami wodnymi wyróżnia się zarządzających wyznaczonymi obszarami wodnymi - są to podmioty (osoby fizyczne, osoby prawne i jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej), w gestii których pozostaje zapewnienie bezpieczeństwa na wyznaczonych obszarach wodnych, tj. kąpieliskach, miejscach wykorzystywanych do kąpieli, pływalniach lub innych obiektach dysponujących nieckami basenowymi o łącznej powierzchni powyżej 100 m² i głębokości ponad 0,4 m w najgłębszym miejscu lub głębokości powyżej 1,2 m. Wskazane podmioty są zobowiązane do realizacji obowiązków określonych w art. 5 ustawy o *bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych*, w tym m.in. do zapewnienia stałej kontroli wyznaczonego obszaru wodnego przez ratowników wodnych.

Zarządzający wyznaczonymi obszarami wodnymi - zobowiązani do zapewnienia obecności ratownika wodnego na zarządzanym przez siebie obszarze wodnym - mogą bądź to bezpośrednio zatrudnić ratowników wodnych w liczbie co najmniej odpowiadającej liczbie określonej dla danego rodzaju wyznaczonego obszaru wodnego przez przepisy rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23 stycznia 2012 r. w *sprawie minimalnych wymagań dotyczących liczby ratowników wodnych zapewniających stałą kontrolę wyznaczonego obszaru wodnego* (Dz. U. poz. 108) bądź - w trybie art. 21 ust. 3 ustawy o *bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych* - zlecić w drodze umowy organizowanie, kierowanie i koordynowanie działań ratowniczych podmiotowi uprawnionemu do wykonywania ratownictwa wodnego, tj. podmiotowi posiadającemu zgodę na wykonywanie ratownictwa wodnego wymienioną w art. 12 ust. 1 ustawy o *bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych*, który w ramach realizacji ww. umowy deleguje ratowników wodnych do zapewniania stałej kontroli wyznaczonego obszaru wodnego.

Zgodnie z art. 2 pkt 5 powyższej ustawy ratownikiem wodnym jest osoba, która spełnia następujące wymagania: 1) posiada wiedzę i umiejętności z zakresu ratownictwa i technik pływackich; 2) posiada inne kwalifikacje przydatne w ratownictwie wodnym; 3) spełnia wymagania określone w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o *Państwowym Ratownictwie Medycznym* (t.j.: Dz. U. z 2016 r., poz. 1868 z późn. zm.), w tym m.in. posiada pełną zdolność do czynności prawnych oraz posiada ważne zaświadczenie o ukończeniu kursu w zakresie kwalifikowanej pierwszej pomocy i uzyskaniu tytułu ratownika; 4) jest zatrudniona lub pełni służbę w podmiocie uprawnionym do wykonywania ratownictwa wodnego lub jest członkiem tego podmiotu. W świetle przepisów ustawy

o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych jedynie osoba spełniająca wszystkie ww. warunki uprawniona jest do podejmowania działań ratowniczych wykonywanych w ramach ratownictwa wodnego.

Wymagania stawiane przez obowiązujące przepisy prawa osobom, które zajmują się ratowaniem życia na obszarach wodnych są takie same, jak wymagania przewidziane przez regulacje obowiązujące przed dniem wejścia w życie ustawy o *bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych*. Zarówno obecnie, jak i przed dniem 1 stycznia 2012 roku ratownik powinien legitymować się posiadaniem: wiedzy i umiejętności z zakresu ratownictwa wodnego i technik pływackich, dodatkowych kwalifikacji przydatnych w ratownictwie wodnym oraz spełnianiem warunków określonych w art. 13 ust. 1 ustawy o *Państwowym Ratownictwie Medycznym*, w szczególności pełnoletniością i ukończeniem kursu w zakresie kwalifikowanej pierwszej pomocy i uzyskaniem tytułu ratownika.

Obecnie wiedzę i umiejętności z zakresu ratownictwa wodnego i technik pływackich można uzyskać w wyniku ukończenia szkolenia ratowników wodnych, organizowanego na zasadach określonych rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 21 czerwca 2012 r. w *sprawie szkoleń w ratownictwie wodnym* (Dz. U. poz. 747). Przed wejściem w życie ustawy o *bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych* – w tym celu należało odbyć kursy na poszczególne stopnie ratownicze ustalone przez właściwe władze Wodnego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego (WOPR) lub innych organizacji posiadających zgodę na wykonywanie obowiązków i uprawnień specjalistycznych organizacji ratowniczych. Ponadto zarówno obecnie, jak i w świetle przepisów WOPR ratownik powinien legitymować się posiadaniem dodatkowych kwalifikacji przydatnych w ratownictwie wodnym oraz posiadać ważne zaświadczenie o ukończeniu kursu w zakresie kwalifikowanej pierwszej pomocy i uzyskaniu tytułu ratownika.

Wobec powyższego zdziwienie budzą wypowiedzi przedstawicieli środowiska ratowniczego od lat związanego z ratownictwem i WOPR, takich jak chociażby Prezesa WOPR Województwa Pomorskiego o tym, że ustanowione przez przepisy ustawy o *bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych* wymagania odnośnie kwalifikacji ratowników wodnych stanowią barierę i zniechęcają młodych ludzi do zostania ratownikiem wodnym.

Jeśli zaś chodzi o koszty związane z uzyskaniem obecnie kwalifikacji ratownika wodnego, to są one porównywalne do kosztów, które należało ponieść przed wejściem w życie ustawy o *bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych*. Należy zauważyć, że przed dniem 1 stycznia 2012 roku, aby uzyskać stopień ratownika wodnego pływalni, a więc pierwszy ze stopni, którego posiadanie uprawniało do zatrudniania się w charakterze ratownika, oprócz kosztów związanych z odbyciem kursów przygotowujących do egzaminu na poszczególne stopnie ratownicze (około 250 – 650 zł za kurs, co w sumie odpowiada kosztom dzisiejszego szkolenia ratowników wodnych), ze zdobyciem dodatkowych kwalifikacji przydatnych w ratownictwie wodnym i tytułu ratownika, w myśl ustawy

o Państwowym Ratownictwie Medycznym, należało w WOPR ponieść koszty związane z uzyskaniem karty pływackiej, specjalistycznej karty pływackiej (25 zł i 40 zł¹), uiścić opłaty za poszczególne stopnie (40 zł za stopień młodszego ratownika WOPR, 100 zł za stopień ratownika WOPR i 200 zł za stopień ratownika wodnego pływalni²), ponieść koszty związane z odbyciem tzw. „stażu zawodowego” – w zdecydowanej większości przypadków nieodpłatnego oraz koszty związane z potwierdzeniem „ważności” legitymacji członka WOPR – w praktyce oznaczało to opłacanie składek członkowskich, ponieważ w świetle obowiązujących regulacji WOPR brak opłaconych składek równoznaczny był z utratą uprawnień do ratownictwa wodnego, a tym samym prawa do podejmowania zatrudnienia w charakterze ratownika.

Należy w tym miejscu zauważyć, że na podstawie ustawy o *bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych* organizowanie i prowadzenie szkoleń w ratownictwie wodnym, w tym szkoleń ratowników wodnych zostało zastrzeżone wyłącznie dla podmiotów uprawnionych do wykonywania ratownictwa wodnego (art. 15 ustawy).

W większości, podmioty uprawnione do wykonywania ratownictwa wodnego organizują odpłatnie szkolenia z zakresu ratownictwa wodnego, w tym szkolenia ratowników wodnych, choć ustawa o *bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych* przewiduje możliwość uzyskania środków publicznych na ten cel.

Od 2012 roku Minister - w oparciu o art. 23 ww. ustawy - co roku ogłasza konkurs ofert na zlecenie zadania publicznego z zakresu ratownictwa wodnego polegającego na organizowaniu i prowadzeniu szkoleń ratowników wodnych. Jednak podmioty uprawnione do wykonywania ratownictwa wodnego, do których skierowany jest ww. konkurs w minimalnym stopniu są zainteresowane udziałem w nim (do konkursu, średnio co roku przystępowało około 10% podmiotów uprawnionych do wykonywania ratownictwa wodnego spośród wszystkich podmiotów uprawnionych w danym roku).

W świetle powyższego nieuzasadnione wydają się opinie wskazujące jako przyczyny zmniejszania się liczby ratowników wodnych wysokie wymagania odnośnie kwalifikacji ratowników wodnych, duże koszty związane z uzyskaniem tych kwalifikacji oraz brakiem finansowania tego obszaru ze strony państwa.

Podsumowując dotychczasowe informacje należy przypomnieć, że zgodnie z ustawą o *bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych* za zapewnienie bezpieczeństwa na wyznaczonych obszarach wodnych – m.in. kąpieliskach i miejscach wykorzystywanych do kąpieli, w tym za zapewnienie obecności ratowników wodnych na tych obszarach jest odpowiedzialny

¹ Uchwała nr 1/6/08 Prezydium Zarządu Głównego Wodnego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie kart pływackich; http://www.woprtczew.nazwa.pl/wopr/uchwala_1_6_08_w_sprawie_ceny_kart_plywackich.pdf

² Uchwała nr 8/3/IX/09 Zarządu Głównego Wodnego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego z dnia 25 kwietnia 2009 r. w sprawie opłat za stopnie ratowników i instruktorów; http://wopr.pl/index.php?option=com_docman&task=cat_view&gid=197&Itemid=27

zarządzający tymi obszarami. W sytuacji, kiedy zarządzający nie jest w stanie spełnić ww. obowiązku wówczas dany obszar wodny nie powinien być udostępniany.

Jednocześnie należy wskazać, że na podstawie ustawy o *bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych* do dbania o bezpieczeństwo osób pływających, kąpiących się i uprawiających sport lub rekreację na obszarach wodnych - niezależnie od ratowników wodnych zatrudnionych na kąpieliskach, miejscach wykorzystywanych do kąpieli czy pływalniach - i reagowania na każdy sygnał wyzwania pomocy są zobowiązane podmioty uprawnione do wykonywania ratownictwa wodnego. Zgodnie z art. 12 ust. 2 pkt 1 ww. ustawy podmioty uprawnione do wykonywania ratownictwa wodnego mają obowiązek zapewniania stanu gotowości do wykonywania ratownictwa wodnego, poprzez utrzymywanie stałych dyżurów ratowników wodnych (tzn. całodobowych i całorocznych). Powyższe ma na celu zagwarantowanie niezwłocznego udzielania pomocy osobom, które uległy wypadkowi lub są narażone na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia na obszarze wodnym.

Podmioty uprawnione do wykonywania ratownictwa wodnego zobowiązane są do posiadania numeru alarmowego przeznaczonego wyłącznie do przyjmowania zgłoszeń o wypadkach i zagrożeniach. Numer ten musi być podany do wiadomości publicznej, a także służbom ustawowo powołanym do niesienia pomocy (np. jednostkom Państwowej Straży Pożarnej, jednostkom systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne, centrum powiadamiania ratunkowego, centrum zarządzania kryzysowego).

Ponadto do obowiązków podmiotów uprawnionych do wykonywania ratownictwa wodnego, stosownie do art. 14 ust. 1 ustawy o *bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych*, należy także prowadzenie działalności profilaktycznej i edukacyjnej dotyczącej bezpieczeństwa na obszarach wodnych, ujawnianie zagrożeń w zakresie bezpieczeństwa osób przebywających na obszarach wodnych oraz przekazywanie informacji o ujawnionych zagrożeniach w ww. zakresie właściwej radzie gminy.

Aktualnie zgodę na wykonywanie ratownictwa wodnego posiada 116³ podmiotów, wśród których są przedsiębiorcy, spółki prawa handlowego, stowarzyszenia oraz fundacje. Trzeba zauważyć, że do podmiotów posiadających zgodę na wykonywanie ratownictwa wodnego nie należy Wodne Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe, które z dniem 31 grudnia 2013 roku utraciło status podmiotu uprawnionego do wykonywania ratownictwa wodnego, z uwagi na niezyskanie w terminie określonym w art. 40 ustawy o *bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych* zgody na wykonywanie ratownictwa wodnego. Niezyskanie ww. zgody przez WOPR częściowo związane było z sytuacją, która panowała w stowarzyszeniu. W kwietniu 2013 roku wygasły mandaty dotychczasowym członkom władz WOPR i do dnia 22 listopada 2014 roku stowarzyszenie nie posiadało organów zdolnych do jego reprezentowania, w tym do złożenia wniosku o udzielenie zgody na wykonywanie ratownictwa wodnego.

³ Stan na dzień 7 lipca 2017 roku.

Odnosząc się do kwestii finansowania zadań z zakresu ratownictwa wodnego należy wskazać, że przyjęty przez ustawę *o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych* model finansowania ww. zadań opiera się przede wszystkim na środkach publicznych określonych w budżecie państwa w części, której dysponentami są wojewodowie (art. 22 ust. 1 pkt 1 tej ustawy). Dotacje przekazane przez wojewodów na realizację zleconych przez nich zadań publicznych z zakresu ratownictwa wodnego mogą być udzielone na: 1) utrzymanie gotowości ratowniczej; 2) prowadzenie działań ratowniczych; 3) organizowanie i prowadzenie szkoleń ratowników wodnych oraz psów ratowniczych i ich przewodników; 4) utrzymanie gotowości operacyjnej sprzętu ratowniczego; 5) prowadzenie dokumentacji wypadków.

Jednocześnie dotacji celowych na zadania z zakresu ratownictwa wodnego mogą udzielać jednostki samorządu terytorialnego, na terenie których wykonywane jest ratownictwo wodne (art. 22 ust. 4 ww. ustawy). Przepis ten nie ma jednak charakteru obligatoryjnego, bowiem w gestii jednostki samorządu terytorialnego ustawodawca pozostawił decyzję, co do tego, czy udzieli dotacji na ratownictwo wodne.

Należy zauważyć, że przekazane czy to przez wojewodów, czy też jednostki samorządu terytorialnego środki finansowe na zleczone zadania zakresu ratownictwa wodnego nie mają na celu finansowania działalności podmiotów uprawnionych do wykonywania ratownictwa wodnego, ale mogą być wyłącznie wykorzystane na działania związane z realizacją zleconych zadań dotyczących zapewnienia bezpieczeństwa na obszarach wodnych. Udzielane dotacje są dotacjami celowymi, nie zaś podmiotowymi.

Warto również nadmienić, że poza źródłami publicznymi (budżet państwa oraz budżety jednostek samorządów terytorialnych, na terenie których wykonywane jest ratownictwo wodne) podmioty uprawnione do wykonywania tego rodzaju ratownictwa mogą także pozyskiwać środki finansowe na zadania z zakresu ratownictwa wodnego: 1) od sponsorów; 2) z działalności gospodarczej; 3) z umów zawartych z zarządzającymi wyznaczonymi obszarami wodnymi (pływalniami, kąpieliskami, miejscami wykorzystywanymi do kąpieli) na organizowanie, kierowanie i koordynowanie działań ratowniczych (art. 21 ust. 3 ustawy *o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych*); 4) z organizowanych szkoleń z zakresu ratownictwa wodnego; 5) z darowizn, spadków; 6) ze składek członkowskich; 7) z odpisów 1% podatku dochodowego (w przypadku podmiotów posiadających status organizacji pożytku publicznego).

Jak wynika z informacji przekazanych przez Beskidzkie WOPR, w 2016 roku podmiot ten na zadania z zakresu ratownictwa wodnego wykorzystał kwotę w wysokości ponad 188 000 zł, w tym 55 000 zł stanowiła dotacja z budżetu wojewody (kwota ta stanowiła całość środków finansowych przeznaczonych w budżecie państwa, w części będącej w dyspozycji Wojewody Śląskiego na ratownictwo wodne), 37 700 zł stanowiły dotacje z budżetów jednostek samorządu terytorialnego, na terenie których

wykonywane jest ratownictwo wodne (miasto Bielsko-Biała, powiat żywiecki, miasto Żywiec, gminy: Czernichów i Cieszyn). Również w 2017 roku, stosownie do informacji zamieszczonych w Biuletynie Informacji Publicznej Wojewody Śląskiego, Beskidzkie WOPR otrzymało dotację w wysokości 55 000 zł.

Ponadto trzeba dodać, że zgodnie z art. 22 ust. 3 ustawy o *bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych* z budżetu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji mogą być dofinansowane jedynie szkolenia ratowników wodnych. W ustawie budżetowej na 2017 rok, w części 42 - Sprawy wewnętrzne, dział 754 - Bezpieczeństwo publiczne i ochrona przeciwpożarowa, rozdział 75415 - Zadania ratownictwa górskiego i wodnego, na realizację tego zadania zostały przewidziane środki na dotacje celowe w wysokości 150 tys. zł. Dofinansowanie z budżetu państwa zadań statutowych podmiotów uprawnionych do wykonywania ratownictwa wodnego następuje z części budżetowych, którymi dysponują Wojewodowie (art. 22 ust. 2 ww. ustawy).

Poniżej uprzejmie przekazuję informacje w zakresie wysokości środków przekazanych w latach 2013-2016 na realizację zadania publicznego pod nazwą: *Organizacja i prowadzenie szkoleń ratowników wodnych*:

- 1) 2013 roku – 21.920,00 zł, w tym: Legionowskie WOPR - 21.920,00 zł;
- 2) 2014 roku – 67.390,00 zł, w tym: Legionowskie WOPR - 22.080,00 zł; Nadnarwiańskie WOPR - 10.810,00zł; WOPR Województwa Lubuskiego - 34.500,00 zł;
- 3) 2015 roku – 86.664,00 zł, w tym: Legionowskie WOPR - 22.200,00 zł; Sądeckie WOPR - 19.264,00 zł, Gdyńskie WOPR - 30.000,00 zł, Włocławskie WOPR - 15.200,00 zł;
- 4) 2016 roku – 95.254,00 zł, w tym: Środowiskowo-Lekarskie WOPR - 19.100,00 zł; Sądeckie WOPR - 19.264,00 zł; Zduńskowolskie WOPR - 17.490,00 zł; Szczecińskie WOPR - 23.200,00 zł; Stołeczne WOPR - 16.200,00 zł.

Podsumowując niniejszą odpowiedź należy przekazać, że blisko 7-letni okres obowiązywania przepisów ustawy o *bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych* pozwala na ocenienie, w jaki sposób ustawa ta funkcjonuje w praktyce i w których obszarach przez nią uregulowanych należałoby podjąć działania legislacyjne. Obecnie w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji trwają prace analityczne w tym zakresie – m.in. zwrócono się do podmiotów uprawnionych do wykonywania ratownictwa wodnego o przedstawienie opinii na temat funkcjonowania przepisów regulujących ratownictwo wodne. Kwestii ewentualnej nowelizacji przepisów dotyczących bezpieczeństwa i ratownictwa na obszarach wodnych poświęcone zostanie również jedno z najbliższych posiedzeń Rady do spraw Ratownictwa.

Należy również stwierdzić, że Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji w zakresie posiadanych przez siebie kompetencji, określonych przez przepisy ustawy o *bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych*, podejmuje działania zmierzające do zapewnienie bezpieczeństwa osobom przebywającym na obszarach wodnych. Przykładowo mając na względzie

zapewnienie ww. bezpieczeństwa, jak również z racji sprawowanego nadzoru nad ratownictwem wodnym Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji skierował do podmiotów uprawnionych do wykonywania ratownictwa wodnego prośbę o zintensyfikowanie działań z zakresu zapewnienia bezpieczeństwa osobom przebywającym i odpoczywającym na wodach naszego kraju, przypominając jednocześnie o wynikających z ustawy o *bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych* obowiązkach ciążących na tych podmiotach. Minister zwrócił się również do Komendanta Głównego Policji o objęcie szczególnym nadzorem miejsc niebezpiecznych, zwyczajowo wykorzystywanych do kąpieli, rekreacji czy uprawiania sportów wodnych, a także wystąpił o wzmocnienie współpracy jednostek Policji z podmiotami zajmującymi się ratownictwem wodnym. Z kolei do Komendy Głównej Państwowej Straży Pożarnej Minister zwrócił się o wzmocnienie współdziałania Państwowej Straży Pożarnej z organizacjami ratowniczymi przy realizacji przedsięwzięć profilaktyczno-edukacyjnych związanych z bezpieczeństwem nad wodą. Ponadto na ostatnim posiedzeniu Rady do spraw Ratownictwa Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji zwrócił się do członków Rady o podejmowanie inicjatyw w zakresie upowszechniania wiedzy na temat ratownictwa wodnego i wolontariatu, jak również o przedstawianie propozycji przedsięwzięć, w które mogłoby się także zaangażować Ministerstwo.

Z poważaniem

MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI
Z up. S. J. K. K. K.
Sekretarz Stanu

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych
i Administracji
02-591 Warszawa, ul. Stefana Batorego 5

MSWiA

BIURO RZECZNIKA
PRAW OBYWATELSKICH

WPEŁ. 2017 -07- 21

ZAL. NR

RZECZNIK PRAW OBYWATELSKICH
AL. SOLIDARNOŚCI 77
00-090 WARSZAWA

1059911-181902-21-R